

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

LI JIE MEI*

ดร. ภูเบศร์ สมุทรจักร**

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนโดยตรงต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจไทยมีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศที่มีความเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น ดังนั้น การนำเข้าเงินทุนจากต่างประเทศ มาลงทุนในประเทศไทย โดยการลงทุนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ย่อมจะทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น และยังเป็นการสร้างงาน ตลอดจนการถ่ายทอดความรู้ และนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาในประเทศอีกด้วย

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ทั้งในด้านการผลิต การจ้างงาน และการส่งออก โดยมีกระบวนการผลิตที่ครบวงจรตั้งแต่การผลิตเส้นใย ปั่นด้าย ทอผ้า ถักผ้า ฟอกย้อมฯ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป ก่อให้เกิดการจ้างงานสูงถึง 1.08 ล้านคน หรือมีการใช้กำลังคนสูงถึงร้อยละ 20 ของการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศ อันเนื่องมาจากเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีโครงสร้างการผลิตตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำต่อเนื่องไปจนถึงปลายน้ำทำให้เกิดผลการเชื่อมโยง (Linkage Effect) ไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยการผลิตสินค้าหลายชนิดหลายประเภทให้กับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ด้านการเกษตร การแพทย์ ยานยนต์ กีฬา เป็นต้น

*นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย
2. ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์การด้วยตัวเอง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย
3. ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

2. แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในบทนี้จะกล่าวถึงนิยาม ทฤษฎีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ความหมายของการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ พอสรุป ได้ว่าการลงทุนนั้นมีส่วนประกอบหลายประการ แต่มีสิ่งที่สำคัญคือ นักลงทุนต่างประเทศมีเงินทุนมาลงทุน ประกอบธุรกิจและควบคุมกิจการในประเทศผู้รับทุน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยมีผู้ลงทุน ได้แก่ บุคคลธรรมดา นิติบุคคล รวมทั้งรัฐบาล แต่จะเป็นการลงทุนโดยตรงจากภาคเอกชนเป็นส่วนใหญ่

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ

2.1.1 ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ

ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ (Dunning's Eclectic Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายเงื่อนไขหรือความได้เปรียบต่างๆ โดยเป็นการรวบรวมทฤษฎีต่างๆ ตามแนวความคิดของ Dunning (John Dunning, 1972: 11-12) มาอธิบายสาเหตุของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศแบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

1) **ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง** หมายถึง ความได้เปรียบในด้านปัจจัยนำเข้า (inputs) ที่จะป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อให้ได้ปัจจัยนำออก (outputs) ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง ได้แก่ แหล่งเงินทุนหมุนเวียน (เงินทุนสะสมจากกำไร), การประสบความสำเร็จและการเติบโตของบริษัทแม่, นโยบายและความเป็นผู้นำตลาด

2) **ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง** หมายถึง องค์กรธุรกิจจะต้องหาประโยชน์จากความได้เปรียบของตนเองโดยการขยายการประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศเพื่อเป็นการลดต้นทุนการทำธุรกรรมต่าง ๆ ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง ได้แก่ การเป็นเจ้าของการผลิตเอง, การทำการตลาดในต่างประเทศด้วยตนเอง, การเลือกใช้เทคโนโลยีเฉพาะของตนเอง

3) **ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง** หมายถึง การลงทุนในที่ตั้งที่ได้เปรียบ เนื่องจากปัจจัยเชิงสำคัญที่เกิดขึ้นจากการที่ประเทศผู้รับการลงทุนนั้นมีความได้เปรียบในด้านแหล่งที่ตั้งในด้านการมีปัจจัยเฉพาะบางประการที่นักลงทุนมีความต้องการมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับที่มีอยู่ในประเทศของตน ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง ได้แก่ การเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ), ปริมาณของทรัพยากร (วัตถุดิบ), ต้นทุนของทรัพยากร (วัตถุดิบ)

2.1.2. ทฤษฎีของโคจิมา

ทฤษฎีของโคจิมา (Kojima, 1978) โดยได้เสนอแนะว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมี 4 อย่าง คือ

- 1) การลงทุนเพื่อใช้ทรัพยากรในประเทศผู้รับการลงทุน
- 2) การลงทุนเพื่อขยายผลิตผลในตลาดของประเทศผู้รับการลงทุน
- 3) การลงทุนเพื่อใช้แรงงานที่มีราคาถูกในประเทศผู้รับการลงทุน
- 4) การลงทุนเพื่อสร้างอำนาจในการผูกขาด (Oligopolistic Power)

2.2 ทฤษฎีการขยายตัวของบริษัทข้ามชาติ

ทฤษฎีการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศที่อธิบายว่าสาเหตุของสาเหตุทางเศรษฐกิจของการขยายตัวของบริษัทข้ามชาติโดยการพิจารณาของเขาแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนเรียงตามลำดับ คือ (Lall and Streeten, 1977 อ้างถึงในรัตน สยาคณิต และพุทธกาล รัชธร, 2549: 185 - 198)

ขั้นที่ 1 เป็นการพิจารณาลักษณะความได้เปรียบต่างๆ ที่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด เนื่องจากมีผู้แข่งขันน้อยราย (Oligopolistic Advantages) ที่องค์กรธุรกิจต่างประเทศใหญ่ๆ มีเหนือองค์กรธุรกิจในประเทศและองค์กรธุรกิจต่างประเทศเล็กๆ

ขั้นที่ 2 เป็นการพิจารณาว่าเหตุใดความได้เปรียบดังกล่าวจึงกระตุ้นให้เกิดการลงทุนต่างประเทศแทนที่จะหาประโยชน์จากความได้เปรียบโดยอาศัยวิธีการอื่น เช่น ด้วยการผลิตในประเทศเพื่อการส่งออก นั่นคือ พิจารณาความได้เปรียบของการลงทุนทางตรงในต่างประเทศที่มีเหนือการผลิตเพื่อการส่งออก

ขั้นที่ 3 พิจารณาความได้เปรียบของการลงทุนทางตรงในต่างประเทศที่มีเหนือการขายสิทธิบัตร

โดยรวม 3 ทฤษฎีนี้ใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีของ Dunning เนื่องจากทฤษฎี Dunning มีความชัดเจนและใช้กันอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

1. พงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิ์ชัยกุล (2543) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดและอุปสรรคกีดขวางการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย โดยใช้ทฤษฎี Dunning
2. วิภากรณ์ ตั้งจิตติเตจเรณู (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของอุตสาหกรรมโพลีคาร์บอเนตในไทยโดยใช้ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศ Dunning
3. ปุณณภา เหลืองวิไล (2549) ได้ศึกษาปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกขนาดเล็ก ในกรอบแนวคิดของ Electric Theory
4. โชนัม จิมี (2006) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนทางตรงในภูฐาน ในมุมมองของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในกลุ่มประเทศสมาชิก BIMST-EC การศึกษานี้ได้ศึกษา 5 ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรใช้ในการศึกษา

ประชากรที่จะศึกษา คือ บริษัทจีนที่มาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ทั้งที่เป็นเจ้าของกิจการทั้งหมดหรือเข้าไปร่วมทุน (ลักษณะหุ้นส่วนจดทะเบียน) โดยออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 119 บริษัท ในเขตพื้นที่ทั่วประเทศ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงจำนวนประชากรทั้งหมดเป็นตัวอย่างของการศึกษานี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมได้เพียง 92 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 77.31

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ ตลอดจนผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยในการศึกษานี้จะใช้ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของดันนิง (Dunning's Eclectic Theory)

และแนวทางการศึกษาของ ปุณณกา เหลืองวิไล (2548) ในการสร้างแบบสอบถามจากนั้นนำไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ตลอดจนนำเสนอต่อคณะกรรมการสอบ โครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของบริษัท ได้แก่ ชื่อบริษัท รูปแบบของการลงทุน ปริมาณการลงทุนในประเทศโดยประมาณ ระยะเวลาดำเนินการในประเทศไทย สถานที่ตั้งโรงงาน ที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม/เขต/สวนอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ของบริษัท ประเภทธุรกิจ รูปแบบ การบริหารงาน รูปแบบการทำตลาด และการได้รับการส่งเสริมการลงทุน เป็นแบบสอบถาม ประเภทตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุน โดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ประกอบด้วย ความ ได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่ องค์การด้วยตัวเอง และความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทประมาณ ค่า (Rating Scale) มี 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดน้ำหนัก ของคะแนนในแต่ละข้อ

3.3 การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการทดสอบแบบสอบถาม ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ว่าแบบสอบถามที่ สร้างขึ้นมาตรงตามเนื้อหาที่ต้องการหรือไม่ โดยการสร้างแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นการนำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ราย ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับนักลงทุนสัญชาติจีน ที่เป็นเจ้าของกิจการทั้งหมดหรือเข้าไปร่วมทุน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) โดยใช้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient of alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8032 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นในระดับที่เกินกว่า 0.7 มีความเชื่อมั่นในระดับที่เหมาะสมในการนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง (Nunnally, 1978)

4.ผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 บริษัท ให้ความสำคัญกับความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง (Ownership-Specific Advantage) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ให้ความสำคัญกับความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง (Internalization Incentive Advantage) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ให้ความสำคัญกับความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location-Specific Advantage) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

4.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($\alpha = .05$) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ความได้เปรียบจากความเป็นเจ้าของไม่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2 ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง ไม่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและมีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

5.อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทจีนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ในครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจได้แก่

1. จากผลการศึกษาข้อมูลของบริษัท พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามรูปแบบการลงทุนเป็นการลงทุนเองมากที่สุด ทำให้มีอำนาจการบริหารงานอยู่ภายใต้การตัดสินใจของนักลงทุนชาวจีนแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบกำไรขาดทุนด้วยตนเอง ทำให้รูปแบบการบริหารงานส่วนใหญ่เป็นการบริหารงานดำเนินงานเอง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าปริมาณเงินทุนในปัจจุบันโดยประมาณ เป็นขนาดการลงทุนระหว่าง 1,000,000 – 10,000,000 บาท มากที่สุด อาจเนื่องมาจาก

ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศ และลักษณะผลิตภัณฑ์ของบริษัท เป็นผลิตภัณฑ์ทอผ้า และเสื้อผ้า

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนมากที่สุด คือ ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง รองลงมาเป็นความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตัวเอง และสุดท้ายเป็นความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง ทั้งนี้เนื่องจากความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างเป็นความได้เปรียบในปัจจัยนำเข้า (inputs) ที่จะป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อให้ได้ปัจจัยนำออก (outputs) ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ปัจจัยนำเข้าดังกล่าวมีทั้งส่วนที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของบริษัทนั้นๆ เช่น การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบที่เหมาะสมต่อการผลิต หรือตลาดผู้บริโภค กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น จึงทำให้นักลงทุนเห็นความสำคัญของความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างเป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นมูลเหตุหรือปัจจัยกำหนดทำให้เกิดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศนั่นเอง และเมื่อนักลงทุนชาวจีนตระหนักได้ว่าประโยชน์ที่บริษัทได้รับจะมากขึ้นก็ต่อเมื่อกิจการสามารถนำความได้เปรียบต่างๆ ที่ตนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์เอง โดยการขยายการประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศ นักลงทุนจึงให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์ และสุดท้ายเมื่อนักลงทุนชาวจีนมีความได้เปรียบ 2 ประการดังกล่าวข้างต้นแล้ว บริษัทจะต้องแสวงหาความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งโดยความได้เปรียบนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากรคุณภาพของทรัพยากรเป็นต้น

2. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเอง มีอิทธิพลต่อปริมาณการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) นั่นคือ หากกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความได้เปรียบจากการทำด้วยตนเองมากขึ้นจะทำให้ปริมาณการลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักลงทุนชาวจีนที่มีปริมาณการลงทุนสูง จะเป็นบริษัทขนาดใหญ่ การขยายการประกอบการของตนออกไปในต่างประเทศ จะสามารถลดต้นทุนการทำธุรกรรมต่างๆ สามารถกำหนดราคาสินค้า เป็นเจ้าของการผลิตได้อย่างแท้จริง โดยบริษัทที่มีปริมาณการลงทุนสูงจะให้ความสำคัญต่อความสามารถในการเป็นเจ้าของการผลิตเอง ตลอดจนความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีเฉพาะของตน จึงให้ความสำคัญมากกว่านักลงทุนชาวจีนที่มีปริมาณการลงทุนน้อยซึ่งเป็นบริษัทขนาดเล็ก มีการลงทุนน้อย พื้นที่ในการดำเนินการไม่มาก หรือไม่มียระบบการจัดการที่ได้มาตรฐาน

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนและปริมาณการลงทุนพบว่า ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งมีความสัมพันธ์กับ

รูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนเองส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับสูง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ขยายสาขาจากบริษัทแม่และร่วมลงทุนซึ่งส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อความได้เปรียบจากแหล่งที่ตั้งในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักลงทุนชาวจีนที่ลงทุนเองให้ความสำคัญกับประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากร (วัตถุดิบ) ที่สำคัญ สามารถผลิตวัตถุดิบสิ่งทอได้หลายชนิด ตั้งแต่ในระดับต้นน้ำตลอดจนโรงงานอยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบ ทำให้สามารถนำเอาวัตถุดิบมาป้อนสู่กระบวนการผลิตโดยเสียค่าขนส่งน้อยที่สุด การลงทุนเองนั้นจึงต้องคำนึงถึงการควบคุมวัตถุดิบไม่ว่าจะเป็นแหล่งวัตถุดิบตลอดจนการติดต่อสื่อสารซึ่งมีส่วนสำคัญต่อนักลงทุน ในขณะที่บริษัทที่ขยายสาขาจากบริษัทแม่และร่วมลงทุน อาจจะมีผู้ดำเนินงานหรือหุ้นส่วนที่เป็นคนไทยจึงสามารถสร้างความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้งได้ จึงให้ความสำคัญน้อยกว่านักลงทุนชาวจีนที่ลงทุนเอง

ข้อเสนอแนะจากผลการทำวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีดังนี้

1. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงของบริษัทจีน และกระตุ้นการลงทุนเพิ่ม ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ขอหรือไม่ได้รับ BOI ทั้งที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอเป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลที่กระตุ้นให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย
2. รัฐบาลควรจะมีการส่งเสริมการลงทุนที่จะส่งผลให้การผลิตสินค้าในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีคุณภาพและมีรูปแบบตามความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะเน้นการประชาสัมพันธ์นโยบายการลงทุนในไทย สิ่งจูงใจ หรือการรับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ
3. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการคมนาคมตลอดจนพัฒนาระบบโทรคมนาคมให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่ม
4. การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยภายในประเทศ เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่ภาครัฐควรดำเนินการจะเป็นการเพิ่มอีกช่องทางในการรักษาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการที่ยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพราะผลการศึกษาลักษณะประเภทรธุรกิจ พบว่า เป็นการผลิตให้ลูกค้าภายในประเทศมากที่สุด
5. รัฐควรมีนโยบายการส่งเสริมหรือสนับสนุนโครงการผลิตวัตถุดิบที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติจะทำการสำรวจแหล่งและปริมาณให้แน่ชัด ตลอดจนสนับสนุนการโฆษณาเผยแพร่สินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการบุกเบิกตลาดแห่งใหม่ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับบริษัทหรือผู้ลงทุนเอง

1. บริษัทหรือผู้ลงทุนควรจะศึกษาคุณลักษณะและพฤติกรรมของลูกค้าที่จะซื้อสินค้าและบริการ โดยมีส่วนสำคัญในการสร้างแนวทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อนำไปสู่การยอมรับและรักษฐานกลุ่มลูกค้าไว้ เนื่องด้วยจากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนโดยตรงของบริษัทในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย ด้านความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่าง พบว่า นักลงทุนชาวจีนให้ความสำคัญในประเด็น “วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการผลิต” และ “เป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า” มากที่สุด
2. บริษัทหรือผู้ลงทุนต้องคำนึงถึงความสามารถเทียบเท่าด้านการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในยุคการค้าโลกเสรี จะนำมาซึ่งนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพราะในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งผลการศึกษาปัจจัยความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในประเด็นเป้าหมายทางการตลาดและกลุ่มลูกค้า วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการผลิต ตลอดจนการปรับเปลี่ยนการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด แต่ให้ความสำคัญน้อยในประเด็นระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจากปัจจัยความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ณัฏฐ์ กุลิสร. (2554). *ธุรกิจระหว่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา สายคณิต และพุทธรถกาล รัชธร. (2549). *เศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ*.

กรุงเทพมหานคร : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา สายคณิต. (2530). *เศรษฐศาสตร์การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง. (2543). *ธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business)*. กรุงเทพมหานคร : ธน

รัชการพิมพ์.

บทความ

ศูนย์ข้อมูลสิ่งทอ. (2555). *รายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ประจำปีเดือนมิถุนายน 2555.*

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2555). *รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายไตรมาส : ไตร*

มาส 1 ปี 2555 (มกราคม - มีนาคม 2555). กระทรวงอุตสาหกรรม.

วิทยานิพนธ์

โซนนัม จิมิ. (2006). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนทางตรงในภูฐาน ในมุมมองของเจ้าหน้าที่*

ภาครัฐในกลุ่มประเทศสมาชิก BIMST-EC (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- ปยุตฺถา เหลืองวิไล. (2549). *ปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกขนาดเล็ก* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิ์ชัยกุล. (2543). *ปัจจัยกำหนดและอุปสรรคขัดขวางการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยกรณีศึกษาอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภากรณ์ ตั้งจิตตติเจริญ. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการลงทุนในอุตสาหกรรมโพลิคาร์บอเนตในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวรินทร์ สายรังษี. (2537). *การลงทุนทางตรงในต่างประเทศของบริษัทไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Dunning, J.H. (1972). *International Investment*. Middle: Penguin Book.
- Kindleberger, C.P. (1966). *American Business Abroad : Six Lecture on Direct Investment*. New Haven : Yale University Press.
- Kopcke, R.W. and Brauman, R.S. (1996). *The Performance of Traditional Macroeconomic Models of Businesses Investment Spending*. Boston : Federal Reserve Bank.
- Nunnally, J.C. (1971). *Psychometric theory* (2nd ed). New York : McGraw Hill.

ARTICLE

- Kojima, Kiyoshi. (1978). *Direct Foreign Investment*. A Japanese Model of Multinational Business Operations, pp. 134-136 London: Croom Helm Ltd.